

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาเปรียบเทียบการกินได้ การย่อยได้ และอัตราการเจริญเติบโตของแพะเพศเมีย หลังหย่านมที่ทะเล็มนในแปลงหญ้า โดยแพะได้รับการจัดการอาหารแตกต่างกัน 3 ระบบคือ ทะเล็มนในแปลงหญ้าอย่างเดียว ทะเล็มนและเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 เปอร์เซ็นต์ และทะเล็มนและเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 18 เปอร์เซ็นต์ ผลการศึกษาพบว่า แพะที่ทะเล็มนในแปลงหญ้าอย่างเดียว กินพืชอาหารสัตว์ได้มากกว่าแพะที่ทะเล็มนและเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 หรือ 18 เปอร์เซ็นต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่แพะทั้ง 3 กลุ่ม กินอาหารทั้งหมดได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) แพะที่ทะเล็มนและเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 หรือ 18 เปอร์เซ็นต์ มีสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโปรตีนรวม ไชมันรวม และเถ้า สูงกว่าแพะที่ทะเล็มนในแปลงหญ้าอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่สัมประสิทธิ์การย่อยได้ของวัตถุแห้ง อินทรีย์วัตถุ ผนังเซลล์ ลิกโนเซลลูโลส และโคชเนที่ย่อยได้ทั้งหมด ของแพะทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) และแพะพันธุ์พื้นเมืองไทย และลูกผสมพื้นเมือง-แองโกลนูเบียน 50 เปอร์เซ็นต์ กินพืชอาหารสัตว์อาหารทั้งหมด และมีสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโคชเน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) แพะที่ทะเล็มนและเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 หรือ 18 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) แต่แพะทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าแพะที่ทะเล็มนในแปลงหญ้าอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และแพะลูกผสมพื้นเมือง-แองโกลนูเบียน 50 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าแพะพันธุ์พื้นเมืองไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่อคำนวณเป็นหน่วย กรัม/ตัว/วัน แต่เมื่อคำนวณเป็นหน่วย กรัม/น้ำหนักเมแทบอลิก/วัน แพะลูกผสมพื้นเมือง-แองโกลนูเบียน 50 เปอร์เซ็นต์ และพันธุ์พื้นเมืองไทย มีอัตราการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) แพะที่ทะเล็มนและเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 หรือ 18 เปอร์เซ็นต์ มีน้ำหนักตัวเมื่อสิ้นสุดการทดลองมากกว่าแพะที่ทะเล็มนในแปลงหญ้าอย่างเดียว ดังนั้น ผลตอบแทนที่ได้รับจากแพะที่ทะเล็มนและเสริมอาหารชั้น หลังหักลบต้นทุนค่าอาหารแล้วจึงมากกว่าผลตอบแทนที่ได้จากแพะที่ทะเล็มนในแปลงหญ้าอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

1. ถ้าต้องการเลี้ยงแพะเพศเมียหลังหย่านม พันธุ์พื้นเมืองไทย และลูกผสมพื้นเมือง-แองโกลนูเบียน 50 เปอร์เซ็นต์ให้มีอัตราการเจริญเติบโตดี มีน้ำหนักตัวที่พร้อมจะผสมพันธุ์ได้เร็ว ควรให้แพะทะเล็มในแปลงหญ้าที่มีคุณภาพดี และให้แพะมีอัตราการทะเล็ม 6 ตัว/ไร่ และเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 เปอร์เซ็นต์ โดยให้แพะได้รับอาหารชั้น 1.7-1.8 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว อย่างไรก็ตาม ถ้าแปลงหญ้ามีคุณภาพต่ำ และ/หรือมีอัตราการทะเล็มสูง อาจต้องเสริมอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 18 เปอร์เซ็นต์ และ/หรือ เพิ่มปริมาณอาหารชั้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะการผลิต และต้นทุนค่าอาหารโดยเฉพาะอาหารชั้นในการเลี้ยงแพะเพศเมียหลังหย่านมที่ทะเล็มในแปลงหญ้า กับการเลี้ยงระบบอื่น ๆ เช่น ระบบการเลี้ยงแบบขังคอกตลอดเวลา และระบบการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อย ที่ปล่อยให้แพะหากินเองตามธรรมชาติ

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะการสืบพันธุ์ของแพะเพศเมียหลังหย่านมที่ทะเล็มในแปลงหญ้าอย่างเดี่ยว และทะเล็มและเสริมอาหารอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 และ 18 เปอร์เซ็นต์

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะ และคุณภาพซากของแพะเพศเมียหลังหย่านมที่ทะเล็มในแปลงหญ้าอย่างเดี่ยว และทะเล็มและเสริมอาหารอาหารชั้นที่มีระดับโปรตีนรวม 14 และ 18 เปอร์เซ็นต์